

ביהמ"ש: לא הוכח ש"הצל" של ארוך ידע בהתחלה שהמסמכים מזויפים

המחוזי מרכז ביטל את רוב העיקול הזמני שהוטל על נכסי "הצל" דוד שילוח - 4.7 מיליון שקל

נועם שרביט

15/7/2009

בית המשפט המחוזי מרכז ביטל את רוב (4.7 מיליון שקל) העיקול הזמני שהוטל על נכסי "הצל" דוד שילוח, לבקשת עוה"ד מושיק פלדמן ואלון וינוגרד, שייצגו את אלי ארוך בבוררות מול כלל. גובה העיקול שנוטר, בגין עילת תביעה אחרת, הוא כמיליון שקל. העיקול הוטל על זכותו של שילוח לקבל כ-16 מיליון שקל מכלל פיננסים, לאחר שעדותו הביאה לחשיפת הזיופים ולביטול פסק הבורר (בפשרה).

בתביעתם טענו וינוגרד ופלדמן כי שילוח הציג כלפיהם מצג שווא, כשגרם להם לקחת על עצמם את ייצוגו של ארוך. לדבריהם, שילוח גרם להם להאמין שחומר הראיות של ארוך הוא כשר, למרות שידע או לפחות היה צריך לדעת שהוא מזויף. לטענתם, הנזק שנגרם להם ממצג השווא הוא אובדן שכר הטרחה הראוי שהגיע להם מארוך בסך 4.7 מיליון שקל. כן תבעו משילוח כמיליון שקל שכ"ט עבור ייצוגו בשורת תביעות.

באמצעות עו"ד שלומית ארליך ממשרד ארליך, רוזן ושות', טען שילוח שאין ראיות לכאורה לשתי עילות התביעה. השופט מאיר יפרח קבע, כי אכן הראיות שהוצגו אינן מלמדות אפילו לכאורה ששילוח ידע כבר בשנת 2002-2003 שמסמכי הבוררות מזויפים. כל שהוגש הוא תצהיר של שילוח בו טען שידע לראשונה על הזיופים רק ב-2006. גם הטענה ששילוח היה צריך לדעת על הזיופים היא "אמירה בעלמא החפה מכל עיגון ראייתי לכאורה". באשר לעילה הנוגעת לחוב השכ"ט הציגו וינוגרד ופלדמן מסמך חתום בידי שילוח, בו הוא מודה בחוב של 755 אלף שקל. שילוח טען שהמסמך מזויף, וכי בעותק המסמך המצוי בידו הוא אינו מתחייב לשלם את הסכום האמור. יפרח קבע ששילוח אינו יכול להעלות טענה עובדתית נגד המסמך, משום שלא תמך את טענתו בתצהיר.